

Urrundik, agur...

Urrundik,
gero ta urrunagotik,
agur, Maite, agur iri;
ta agur bizitz lor-ezari,
ederren zeikeanari...

Gogoan
zeukanat nola beingoan
alkarri,
begiratzuz zoragarri,
genion
itzeman alkar-zorion...

Ai-baña!,
ez omen naun ire diña,
ez aberatsa i aña...

Ik baietz...;
baña gurasoak ezetz,
urkatuz gure poz ta amets...

Ta, ¡ai ene!,
norabaita gorde aune...
Nun agokit, nun, Edurne?

¡Nerea
bear unaken umea,
noraño
eraman aune, Maiteño,
nerekin
gogaitu ta aztu adin!?

¡Ai ene!
Nun agokit, nun, Edurne,
gau t'egun nigana erne?...

Alperrik,
oiuka, etsi-eziñik,
itaz galdetzen diñat nik...

Yadanik
bakoitzak bere bidetik
jarraitu bear, urrundik...,

agurka,
malkoak txuka ta txuka,
amets gozo danen aurka...

...¡Bai, agur,
ene Maitagarri xamur,
Zorion-emalle labur,
len emalle, orain lapur...
Agur, bai, urrundik, iri;
ta agur... galdu-bizitzari,
onena izango zanari
baña zertu-gabe itzali...

urrundik,
gero ta urrunagotik...

1951-I-20